

Kansainvälisen ilmatorahoituksen suunnan kirkastaminen saa kannatusta

KPT:n analyysi kansainvälisestä ilmatorahoituksesta kirvoitti webinaarissa vilkkaan keskustelun. Tarve rahoituksen nostamiseen ja pitkäjänteiseen toimintaan sai laajan kannatuksen.

Kehityspoliittinen toimikunta (KPT) julkaisi perjantaina analyysiraportin, jossa tehdään ymmärrettäväksi ilmatorahoituksen käsitettä, rahoituksen kiireellisyyttä ja teemaan liittyviä haasteita.

Suomen kansainvälinen ilmatorahoitus tarvitsee selkeän suunnan -julkaisun suositukset linjaavat toimia kohti vastuullisempaa, oikeudenmukaisempaa ja vaikuttavampaa ilmatorahoitusta.

"Tarkoituksemme on nostaa tietoisuutta ilmatorahoituksen kiireellisyydestä, velvoitteista ja valinnoista, joita Suomellakin on edessä. On tärkeää, että päätöksentekijöillä on mahdollisimman selkeä käsitys siitä, mistä ilmatorahituksessa on kyse. Ratkaistavana on isoja asioita kansainvälisesti", KPT:n puheenjohtaja, kansanedustaja Inka Hopsu (vihr.) muistutti raportin julkaisuwebinaarissa.

Kansainvälisellä ilmatorahituksella tarkoitetaan teollisuusmaiden velvoitetta kanavoida kehittyville maille rahoitusta, jolla tuetaan kehitysmaiden toimia ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi sekä maailman köyhimpien ja haavoittuvimpien ihmisten sopeutumista ilmastonmuutoksen vaikutuksiin.

Rahoitus puhutti kansanedustajia

Kansanedustajien paneelissa nousivat esille kansainvälisen ilmatorahoituksen ja kehitysyhteistyön taso sekä rahoituksen vakaus pitkällä aikavälillä. Myös ilmatorahoituksen jakautuminen lahjamuotoiseen apuun ja markkinaehtoihin finanssisijoituksiin herätti keskustelua.

Anders Adlercreutz (r.) nosti esille rahoituksen tason, joka on kriittinen asia niin kehitysyhteistyön kuin kansainvälisen ilmatorahoituksen uskottavuuden kannalta.

"Pohjoismaisiin verrokkimaihin verrattuna pelaamme tässä aladivarisarjassa. Kun muut ovat päässeet kehitysyhteistyössä reilusti yli yhden prosentin bruttokansantulosta, me olemme päässeet puoleen."

Adlercreutz myös korosti pitkäjänteistä lähestymistapaa. Hän toivoi, että kehitysyhteistyön ja kansainvälisen ilmatorahoituksen tasosta voidaan muodostaa parlamentaarinen yhteisymmärrys.

"Rahoituksesta ei saa tulla vaaliasetta. Vakaa rahoitus on myös kansantalouden näkökulmasta tärkeää, sillä veronmaksajien rahojen käyttö tehokkaasti edellyttää, että rahoitus on vakaata. Onhan ilmastohankkeissa kyse pitkäjänteisestä toiminnasta."

Lahja- vai sijoitusmuotoista ilmatorahoitusta?

Myös Veronica Honkasalon (vas.) mielestä kansainvälisen ilmatorahoituksen suurin ongelma on sen riittämätön taso. Sama pätee kehitysyhteistyörahoihin, joihin ilmatorahoitus on sidottu.

"Tarve molemmille on suuri."

Honkasalon mielestä on syytä pohtia myös ilmatorahoituksen jakoa lahja- ja sijoitusmuotoiseen rahoitukseen. Rahoituksessa finanssisijoitusten osuus on viime vuosina korostunut.

"Markkinaehtoisen rahoituksen haaste on, että se suosii yhteisöjä, joilla menee paremmin. Se kohdistuu huonosti kaikkein köyhimpiin", Honkasalo huomautti.

Eveliina Heinäluoman (sd.) mielestä on hyvä, että Suomi on nostanut profiiliaan ilmastonmuutostyössä ja ottanut kansainvälisen ilmastorahoituksen tietoisesti osaksi ulkopoliittikkaa.

"Samalla on pidetty oma pesä kunnossa tekemällä kunnianhimoista ilmastopoliittikkaa. Se tuo uskottavuutta, jotta kansainvälisillä foorumeilla voidaan myös muilta vaatia samaa. Voimme näyttää myönteistä esimerkkiä muille, että asioita on mahdollista tehdä kestävästi ja oikeudenmukaisesti."

Suomen osaamista kannattaa hyödyntää

Hilkka Kempin (kesk.) mielestä Suomen tulisi keskittyä vieläkin voimakkaammin osa-alueisiin, joilta löytyy vahvaa osaamista ja eniten annettavaa. Hän nosti esille luonnonvarojen hallinnan.

"Meillä on hyvää osaamista ruokaturvan parantamisessa, vesihuollossa ja energian turvaamisessa. Ilmastonmuutokseen sopeutumisessa emme ole tehneet vielä riittävästi, joten tukea siihen tulisi lisätä."

Ville Kauniston (kok.) mielestä ilmastonmuutoksen vastaisessa työssä suurin uhka on keskustelun kärjistyminen. Ääripäiden sijaan hän peräänkuulutti kansainvälisestä ilmastorahoituksesta maltillista ja faktoihin perustuvaa keskustelua.

"Tarvitsemme selkeän suunnan, pitkäjänteisyyttä ja selkeät toimintamallit. Poukkoilu ei ole reilua ketään kohtaan. Lisäksi tarvitaan tulosten mittarointia, jolla voidaan vahvistaa toiminnan hyväksyttävyyttä ja lisätä kansalaisten ymmärrystä."

Myös ulkoministeriön kehitysyhteistyösaston päällikkö Titta Maja toivoi pitkäjänteisyyttä kehitysyhteistyön ja kansainvälisen ilmastorahoituksen rahoitukseen. Viime vuonna hyväksytty Kehityspoliittikan ylivaalikautinen selonteko tuo tähän hieman parannusta.

"Kehitysyhteistyö on ollut tempoilevaa, mikä vaikeuttaa pitkäjänteistä suunnittelua. Toivon, että meillä olisi kokonaisymmärrys seuraavasta kymmenestä vuodesta, oli se sitten mikä tahansa", Maja totesi.